

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศของนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมเรื่องเพศของนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
2. ศึกษาการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศของนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
3. ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะทางประชากรกับการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศของนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
4. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมกับการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศของนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ประชากร คือ นักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่ศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์และวิทยาลัยช่างศิลป์ ในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ อายุระหว่าง 13-18 ปี จำนวน 380 ตัวอย่าง ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างวันที่ 1 พฤศจิกายน - 3 ธันวาคม 2561 วิเคราะห์ข้อมูลประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้มี 2 ส่วน ดังนี้

1) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ แจกแจงค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย เพื่ออธิบายลักษณะประชากร พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมเปิดรับข่าวสารและเปิดรับเนื้อหาเรื่องเพศ และ การรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง

2) สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) สำหรับทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสำหรับประชากรสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Samples t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way ANOVA) การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

1. สรุปการวิจัย

สรุปการวิจัย แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. ข้อมูลลักษณะทางประชากร
2. พฤติกรรมการใช้สื่อสังคม
 - 2.1 การใช้สื่อสังคมเปิดรับข่าวสาร
 - 2.2 การใช้สื่อสังคมเปิดรับเนื้อหาเรื่องเพศ
3. การรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศของนักเรียนนักศึกษา
4. การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

1.1 ข้อมูลลักษณะทางประชากร

พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายส่วนมากมีอายุระหว่าง 13-15 ปี กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) และมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4 - ม.6) ผลการเรียนรู้ในระดับดีมีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.01-3.50 มีรายได้ ระหว่าง 2,001 – 3,000 บาท กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งพักอาศัยอยู่บ้านกับพ่อแม่ ด้านสถานภาพของครอบครัว พบว่า ส่วนมากบิดามารดาอยู่ด้วยกัน

1.2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อสังคม

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารทุกวัน มีการใช้เฟซบุ๊กมากที่สุด รองลงมาคือ ไลน์และอินสตาแกรม ระยะเวลาการเข้าถึงสื่อสังคมต่อวันประมาณ 5-6 ชั่วโมง ส่วนใหญ่เปิดรับเนื้อหาประเภทข่าวหรือเหตุการณ์ประจำวันมากที่สุด รองลงมาคือสาระความรู้ ภาพยนตร์และเพลง ใช้สื่อสังคมเพื่อดูหนัง รองลงมาคือ ฟังเพลง สนทนากับเพื่อน (chat) และแสดงความคิดเห็น (comment) และส่วนใหญ่ใช้สื่อสังคมในยามว่าง รองลงมาคือเพื่อความบันเทิง

1.3 พฤติกรรมการเปิดรับเนื้อหาเรื่องเพศจากสื่อสังคม

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับเนื้อหาทางเพศ 1 ครั้ง รองลงมา คือ 2 ครั้งใช้เวลาในการเปิดรับน้อยกว่า 1 ชั่วโมง มีพฤติกรรมการเปิดรับรูปภาพโป๊เปลือยหรือภาพลามกอนาจารมากที่สุด รองลงมา คือ คลิปโป๊หรือหนังโป๊ โดยภาพรวมของการเปิดรับเนื้อหาเรื่องเพศจากสื่อสังคม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับเนื้อหาเรื่องเพศใน 2 ระดับ คือ เปิดรับเฉลี่ย 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์ และ เปิดรับเฉลี่ย 5-6 ครั้ง ต่อสัปดาห์ ดังนี้ 1) เปิดรับเฉลี่ย 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้สื่อสังคม เช่น เฟซบุ๊ก, ไลน์ เพื่อหาเพื่อนหรือหาคู่ (แฟน) มากที่สุด 2) เปิดรับเฉลี่ย 5-6 ครั้ง ต่อสัปดาห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเปิดรับรูปภาพโป๊เปลือยหรือภาพลามกอนาจารมากที่สุด

1.4 การรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศ

กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยการรู้เท่าทันสื่อในสังคมเรื่องเพศมากที่สุด คือ การสร้างสรรค์สื่อสังคมเรื่องเพศ รองลงมาคือ การวิเคราะห์สื่อสังคมเรื่องเพศ การประเมินสื่อสังคมเรื่องเพศ และการเข้าถึงสื่อสังคมเรื่องเพศ ดังนี้

1.4.1 ด้านการเข้าถึงสื่อสังคมเรื่องเพศ อยู่ในระดับปานพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สามารถแสวงหาเนื้อหาทางเพศบนสื่อสังคมได้ สามารถรับรู้และทำความเข้าใจเนื้อหาเรื่องเพศบนสื่อสังคม และเก็บรวบรวมเนื้อหาทางเพศบนสื่อสังคมที่เป็นประโยชน์ได้มากกว่าการเลือกใช้สื่อสังคมประเภท เฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ ยูทูบ อินสตาแกรม และไลน์ เพื่อเข้าถึงเนื้อหาเรื่องเพศ

1.4.2 ด้านการวิเคราะห์สื่อสังคมเรื่องเพศ อยู่ในระดับมาก กลุ่มตัวอย่างสามารถบอกหรืออธิบายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์หลักและวัตถุประสงค์ที่แอบแฝงมากับเนื้อหาทางเพศบนสื่อสังคมได้อย่างถูกต้องครอบคลุมและครบถ้วน แต่ในด้านความสามารถให้เหตุผลเพื่อสนับสนุนผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับเนื้อหาเรื่องเพศบนสื่อสังคมได้อย่างสมเหตุสมผล ยังอยู่ในระดับน้อย

1.4.3 ด้านการประเมินสื่อสังคมเรื่องเพศ อยู่ในระดับมาก กลุ่มตัวอย่างสามารถตัดสินใจเชื่อหรือไม่เชื่อ ในเนื้อหาเรื่องเพศบนสื่อสังคมได้อย่างมีวิจารณญาณหรือมีเหตุผล และสามารถตัดสินใจคุณค่าของเนื้อหาทางเพศบนสื่อสังคมได้ มีค่าเฉลี่ยมากกว่าความสามารถในการตัดสินใจความถูกต้อง ความเหมาะสม และคุณภาพของเนื้อหาทางเพศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4.4 ด้านการสร้างสรรค์สื่อสังคมเรื่องเพศ อยู่ในระดับมาก กลุ่มตัวอย่างสามารถนำเสนอเนื้อหาทางเพศบนสื่อสังคมบนพื้นฐานของความรับผิดชอบและจริยธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพได้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากกว่าความสามารถในการใช้สื่อสังคมให้คำแนะนำเพื่อนเกี่ยวกับเรื่องเพศได้อย่างเหมาะสม เช่น การสร้างความตระหนักในเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและการป้องกันตนเองจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เป็นต้น

5. การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะทางประชากรของนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน ผลการเรียนรู้ รายได้ ลักษณะการพักอาศัย และสถานภาพของครอบครัว ที่แตกต่างกันมีการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศต่างกัน พบว่า นักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มี เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน ผลการเรียนรู้ และลักษณะการพักอาศัยแตกต่างกันจะมีการเท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศต่างกัน

ส่วนนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มีรายได้และสถานภาพของครอบครัวที่แตกต่างกัน จะมีการรู้เท่าทันสื่อที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับเนื้อหาเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศของนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ในภาพรวม พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับเนื้อหาทางเพศจากสื่อสังคมมีความสัมพันธ์กับการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศของนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

เมื่อจำแนกรายข้อ พบว่า การเปิดรับเนื้อหาทางเพศจากสื่อสังคมในรูปแบบการใช้สื่อสังคม เช่น เฟซบุ๊ก, ไลน์ เพื่อหาเพื่อนหรือหาคู่ (แฟน) ไม่มีความสัมพันธ์กับการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศ นักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ผลการทดสอบยังพบว่า การเปิดรับเนื้อหาทางเพศจากสื่อสังคมในรูปแบบที่มีค่าสหสัมพันธ์เพียร์สันน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งได้แก่

1. รูปภาพโป๊เปลือยหรือภาพลามกอนาจาร
2. คลิปโป๊หรือหนังโป๊ดาวน์โหลดรูปภาพโป๊เปลือยหรือภาพลามกอนาจาร
3. ดาวน์โหลดคลิปโป๊หรือหนังโป๊
4. ส่งต่อรูปภาพหรือคลิปวิดีโอลามกอนาจาร
5. สนทนาออนไลน์ โดยใช้โปรแกรมสนทนาเช่น ไลน์ ในการพูดคุยเรื่องเพศกับเพื่อน/คู่รักหรือแฟน

6. อ่านการ์ตูนลามก, เรื่องเล่าทางเพศ หรือเรื่องราวประสบการณ์ทางเพศบนสื่อสังคม

7. การรับชมการถ่ายทอดสดในลักษณะที่มีพฤติกรรมแสดงออกไปในทางลามกอนาจารผ่านสื่อสังคม เล่นเกมลามกออนไลน์บนสื่อสังคม มีความสัมพันธ์กับการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศและเนื่องจากค่าสหสัมพันธ์ที่ได้เป็นความสัมพันธ์เชิงลบ (Negative Correlation) จึงเป็นความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามหรือแปรผกผัน จึงสรุปได้ว่า การเปิดรับรูปภาพโป๊เปลือยหรือภาพลามกอนาจาร โป๊ หรือหนังโป๊ การดาวน์โหลดรูปภาพโป๊เปลือย หรือภาพลามกอนาจาร ดาวน์โหลดคลิปโป๊หรือหนังโป๊ ส่งต่อรูปภาพหรือคลิปวิดีโอลามกอนาจาร สนทนาออนไลน์ โดยใช้โปรแกรมสนทนา เช่น ไลน์ ในการพูดคุยเรื่องเพศกับเพื่อน/คู่รักหรือแฟน อ่านการ์ตูนลามก, เรื่องเล่าทางเพศ หรือเรื่องราวประสบการณ์ทางเพศบนสื่อสังคม การรับชมการถ่ายทอดสดในลักษณะที่มีพฤติกรรมแสดงออกไปในทางลามกอนาจารผ่านสื่อสังคมหรือเล่นเกมลามกออนไลน์บนสื่อสังคม มีความสัมพันธ์แบบผกผันหรือในทิศทางตรงกันข้ามกับการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศ

กล่าวคือ เมื่อนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เปิดรับเนื้อหาทางเพศจากสื่อสังคมดังกล่าวมากเท่าไรก็จะยังมีการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศในทางที่ไม่เหมาะสมมากเท่านั้น หากมีการเปิดรับเนื้อหาทางเพศจากสื่อสังคมในรูปแบบดังกล่าวน้อย ก็จะมีการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศในทางที่ดีขึ้นหรือในทางที่เหมาะสมมากขึ้นนั่นเอง

2. อภิปรายผล

2.1 ลักษณะทางประชากร จำแนกตามลักษณะทางประชากรของนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน ผลการเรียน รายได้ ลักษณะการพักอาศัย และสถานภาพของฐานครอบครัว สอดคล้องกับ ยุกต เบญจรงค์กิจ (2542: 44-52) ได้กล่าวไว้ว่า พฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์เกิดขึ้นตามแรงบังคับจากภายนอกมากระตุ้น เป็นความเชื่อที่ว่าคนที่มีคุณสมบัติทางประชากรที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันไปด้วย

จากการวิจัย พบว่า นักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มี เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน ผลการเรียน และลักษณะการพักอาศัยแตกต่างกันจะมีการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศต่างกัน ส่วนรายได้และสถานภาพของครอบครัว ที่แตกต่างกันจะมีการรู้เท่าทันสื่อที่ไม่แตกต่างกัน

2.2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อสังคม จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการใช้สื่อสังคมทุกวัน โดยส่วนใหญ่ใช้เฟซบุ๊ก มีการเข้าถึงสื่อสังคมต่อวันเวลา 5-6 ชั่วโมง เปิดรับเนื้อหาประเภทข่าวหรือเหตุการณ์ประจำวัน สารความรู้ ด้านรูปแบบการใช้งานส่วนใหญ่ใช้ดูหนัง สนทนากับเพื่อน (chat) แสดงความคิดเห็น (comment) โดยใช้สื่อสังคมในยามว่าง และเพื่อความบันเทิง นอกจากนี้ยังพบว่ามีเหตุผลอื่นในการใช้สื่อสังคม ได้แก่ สืบค้นข้อมูลในการทำรายงาน

ผลการวิจัยดังกล่าวนี้ มีความสอดคล้องแนวคิดสื่อใหม่ ที่กล่าวว่า Social Media เป็นสื่อสังคมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ที่มีการทำกิจกรรมร่วมกันบนอินเทอร์เน็ต สามารถสื่อสารได้ 2 ทาง โดยผู้ใช้เป็นผู้สื่อสารเรื่องราว รูปภาพและวิดีโอ เชื่อมโยงกับความสนใจและกิจกรรมของผู้อื่น แบ่งปันให้ผู้อื่นที่อยู่ในเครือข่ายของตนเองได้รับรู้ ช่วยให้หาเพื่อนบนโลกอินเทอร์เน็ตได้ง่าย เป็นสถานที่พบปะสังสรรค์แบบออนไลน์อีกแห่งหนึ่งที่ผู้ใช้บริการสามารถที่สร้างประวัติส่วนตัวเพื่อแนะนำตนเอง และสร้างเครือข่ายส่วนบุคคลของตนเองเพื่อติดต่อกับผู้อื่น เช่น Facebook Line Instagram Twitter YouTube เป็นต้น สอดคล้องแนวคิดการเปิดรับสื่อ (Media Exposure) ข่าวสารถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ใช้ประกอบการตัดสินใจในกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ความต้องการ ข่าวสารจะเพิ่มมากขึ้นเมื่อบุคคลนั้นต้องการข้อมูลเพื่อตัดสินใจหรือไม่แน่ใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นอกจากนี้

ข่าวสารยังเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เปิดรับมีความทันสมัย สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ของโลก ปัจจุบันได้ดียิ่งขึ้น ดังที่ อัทกิน (Atkin, 1973, p. 208) ได้กล่าวว่า บุคคลที่เปิดรับข่าวสารมากย่อมมีหูตากว้างไกล มีความรู้ความเข้าใจในสภาพแวดล้อมและเป็นคนทันสมัยทันเหตุการณ์กว่าบุคคลที่เปิดรับข่าวสารน้อย อย่างไรก็ตาม บุคคลจะไม่รับข่าวสารทุกอย่างที่ผ่านมาสู่ตนทั้งหมด แต่เลือกจะรับรู้เพียงบางส่วน ที่คิดว่ามีประโยชน์ต่อตน ดังนั้น ข่าวสารที่หลั่งไหลผ่านเข้ามาไปยังบุคคลจากช่องทางต่าง ๆ นั้น มักจะถูก คัดเลือกตลอดเวลา ข่าวสารที่น่าสนใจ มีประโยชน์และเหมาะสมตามความนึกคิดของผู้รับสาร จะเป็น ข่าวสารที่ก่อให้เกิดความสำเร็จในการสื่อสาร (กิตติมา สุรสนธิ, 2533, น. 46-47) การเลือกสรรข่าวสารของบุคคลเป็นสิ่งที่อธิบายถึงพฤติกรรมการสื่อสารของแต่ละบุคคลว่าความแตกต่างกันทางสภาพส่วนบุคคลหรือสภาพจิตวิทยามีผลต่อการเปิดรับข่าวสาร โดยมีกระบวนการเลือกสรร (Selective Process) ที่แตกต่างกัน

ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับ กฤษณพร ประสิทธิ์วิเศษ (2560) ที่ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร การรู้ทันสื่อ และการรู้ทันตนเองในสื่อสังคม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับข้อมูลข่าวสารทุกวัน มีการใช้เฟซบุ๊กมากที่สุด มีการเปิดรับเนื้อหาประเภทภาพยนตร์ และเพลง โดยรูปแบบการใช้งานจะเน้นการสนทนา การฟังเพลง ดูหนัง ชอบแสดงความคิดเห็น และกดไลค์ โดยมีเหตุผลในการใช้เพื่อความบันเทิง และมีความคาดหวังเกี่ยวกับความรวดเร็วในการใช้สื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ส่วนความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ในด้านวัตถุประสงค์การใช้สื่อสังคมของนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉันทนันท์ ศิริเจริญ (2557) ที่ทำการศึกษา เรื่องการสื่อสาร เพื่อการรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศจากสื่ออินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า วัตถุประสงค์ในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารมากที่สุดคือ เพื่อรับรู้เหตุการณ์ปัจจุบันโดยใช้การสนทนาผ่านเครือข่าย เฟซบุ๊กและ โปรแกรมไลน์ รวมถึงงานวิจัยของ นพพร สุนะ (2556) ทำการศึกษาเรื่อง การรู้เท่าทันสื่อในการใช้สื่อออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการ สื่อสารดิจิทัล พบว่า มีการใช้งานสื่อออนไลน์เพื่อติดตามข้อมูลข่าวสารของเพื่อนมากที่สุด รองลงมา คือ การสนทนนาออนไลน์ และผลการวิจัยของ กฤษณัท แสนทวี (2553) ที่ทำการศึกษา เรื่อง พฤติกรรม การเปิดรับและระดับการรู้เท่าทันสื่อของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยพบว่า คนส่วนใหญ่มีเหตุผลในการเปิดรับสื่อเพื่อความบันเทิง

จะเห็นได้ว่าสื่อใหม่ในรูปแบบสื่อสังคม อาทิ เฟซบุ๊ก ไลน์ อินสตาแกรม ยูทูป และทวิตเตอร์ ล้วนเป็นสื่อสังคมที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนทุกเพศทุกวัยเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะนักเรียนนักศึกษาที่นิยมใช้สื่อสังคมในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งสามารถเป็นทั้งผู้รับสื่อ

และผู้ส่งสารในเวลาเดียวกัน ดังผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ การใช้สื่อสังคมทุกวัน และเข้าถึงสื่อสังคมได้ทุกรูปแบบโดยมีวัตถุประสงค์การใช้งานแตกต่างกันไป หากไม่มีการจำกัดรูปแบบเข้าถึงสื่อ อาจจะทำให้เกิดการเสพสื่อที่ไม่เหมาะสมกับวัย เช่น สื่อลามก อนาจารได้ง่าย สื่อเหล่านี้เองเป็นสาเหตุของการมอมเมาเด็กและเยาวชน ผู้ซึ่งเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ และอ่อนไหวได้ง่าย การวิจัยครั้งนี้จึงมีการสอบถามถึงพฤติกรรมการเปิดเนื้อหาเรื่องเพศจากสื่อสังคมของกลุ่มตัวอย่างด้วย

2.3 พฤติกรรมการเปิดรับเนื้อหาเรื่องเพศจากสื่อสังคม ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับเนื้อหาทางเพศ 1 ครั้ง และการเปิดรับเนื้อหาทางเพศจากสื่อสังคมต่อครั้ง พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาน้อยกว่า 1 ชั่วโมง

ด้านการเปิดรับเนื้อหาทางเพศจากสื่อสังคม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเปิดรับรูปภาพโป๊เปลือยหรือภาพลามกอนาจาร มากที่สุด รองลงมา คือ คลิปโป๊หรือหนังโป๊ โดยภาพรวมของการเปิดรับเนื้อหาเรื่องเพศจากสื่อสังคม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับเนื้อหาเรื่องเพศใน 2 ระดับ คือ เปิดรับเฉลี่ย 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์ และเปิดรับเฉลี่ย 5-6 ครั้ง ต่อสัปดาห์ ดังนี้

2.3.1 เปิดรับเฉลี่ย 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างใช้สื่อสังคม เช่น เฟซบุ๊ก, ไลน์ เพื่อหาเพื่อนหรือหาคู่ (แฟน) มากที่สุด

2.3.2 เปิดรับเฉลี่ย 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเปิดรับรูปภาพโป๊เปลือยหรือภาพลามกอนาจารมากที่สุด

ผลการวิจัยครั้งนี้ มีความสอดคล้องกับแนวคิดพัฒนาการและความต้องการของวัยรุ่นในด้านการเปลี่ยนแปลงของระดับฮอร์โมนเพศส่งผลให้วัยรุ่นเกิดอารมณ์ทางเพศขึ้นมาได้บ่อย วัยรุ่นที่มีกิจกรรมเบี่ยงเบนความสนใจทำให้ควบคุมอารมณ์ได้ดี โดยเฉพาะการเล่นกีฬา กลางแจ้งเป็นประจำ และด้วยความที่มีความอยากรู้อยากเห็นเป็นทุน ประกอบกับระดับฮอร์โมนเพศที่สูงขึ้น จะทำให้วัยรุ่นเรียนรู้ที่จะหัดสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง อยากรู้อยากเห็นกิจกรรมทางเพศ และวัยรุ่นมีจิตใจละเอียดอ่อน เปราะบาง และง่ายต่อการถูกชักจูง ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย ฮอร์โมนเพศ เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจึงมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ

2.4 การรู้ทันสื่อสังคมเรื่องเพศ จากผลการวิจัย พบว่า มีการรู้ทันสื่อสังคมเรื่องเพศอยู่ในระดับปานกลาง โดยศึกษาระดับความคิดเห็นของนักเรียนนักศึกษาต่อการรู้ทันสื่อสังคมเรื่องเพศในด้านความสามารถในการเข้าถึงสื่อ วิเคราะห์สื่อ ประเมินสื่อ และสร้างสรรค์สื่อสังคมเรื่องเพศ ซึ่งผลจากการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมมีการรู้ทันสื่อสังคมอยู่ในระดับปานกลาง

2.4.1 ด้านการเข้าถึงสื่อสังคมเรื่องเพศ จากผลการวิจัย พบว่า อยู่ในในระดับปานกลาง พบว่า สามารถแสวงหาเนื้อหาทางเพศบนสื่อสังคม รับรู้และทำความเข้าใจเนื้อหาทางเพศบนสื่อสังคมและสามารถเก็บรวบรวมเนื้อหาทางเพศบนสื่อสังคมที่เป็นประโยชน์ได้อีกทั้งยังสามารถเลือกใช้สื่อสังคมประเภท เฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ ยูทูบ อินสตาแกรมและไลน์ เพื่อเข้าถึงเนื้อหาทางเพศได้ สามารถสังเกต จดจำ เข้าใจ และสามารถบอกหรืออธิบายความหมายของคำศัพท์สัญลักษณ์เกี่ยวกับเนื้อหาทางเพศบนสื่อสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับแนวคิดการรู้เท่าทันสื่อ เรื่อง การส่งเสริมเสรีภาพในการแสดงออกและการสร้างเสริมสมรรถภาพในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร และความรู้อย่างทั่วถึง และเท่าเทียมขององค์กร UNESCO ที่กล่าวว่า การที่บุคคลจะมีทักษะการเรียนรู้ของตนเองเพื่อการจะเท่าทันสื่อได้นั้น ต้องมีทักษะที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ 4 องค์ประกอบเรียงตามลำดับ คือ การเข้าถึง (Access) การวิเคราะห์ (Analyze) การประเมินค่า (Evaluate) และการสร้างสรรค์ (Create)

2.4.2 ด้านการวิเคราะห์สื่อสังคมเรื่องเพศ จากผลการวิจัย พบว่า อยู่ในระดับมาก พบว่า สามารถบอกหรืออธิบายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์หลักและวัตถุประสงค์ที่แอบแฝงเกี่ยวกับเนื้อหาทางเพศบนสื่อสังคมได้อย่างถูกต้องครอบคลุมและครบถ้วนสามารถทบทวนถึงผลกระทบในด้านดีและด้านเสียจากเนื้อหาทางเพศบนสื่อสังคมได้อย่างเหมาะสม สามารถให้เหตุผลเพื่อสนับสนุนผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับเนื้อหาทางเพศบนสื่อสังคมได้อย่างสมเหตุสมผล สามารถคิดวิเคราะห์และไตร่ตรองอย่างรอบด้านก่อนที่จะโพสต์แสดงความคิดเห็นให้ข้อเสนอแนะหรือวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับเนื้อหาทางเพศบนสื่อสังคมและสามารถแยกแยะข้อเท็จจริงและความคิดเห็นออกจากเนื้อหาทางเพศบนสื่อสังคมได้

ผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดการรู้เท่าทันสื่อ (Tallim,2005 อ้างถึงใน นุบผา เมฆศรีทองคำ, 2552) ที่กล่าวว่า การรู้เท่าทันสื่อ คือ การมีทักษะ “การรู้เท่าทันสื่ออย่างรู้ตัว” การที่บุคคลจะรับสื่ออย่างตื่นตัวนั้น ต้องมีความสามารถตีความ วิเคราะห์ แยกแยะเนื้อหาสาระของสื่อ และสามารถตอบโต้กับมันได้อย่างมีสติและรู้ตัว ตลอดจนสามารถตั้งคำถามว่าสื่อถูกสร้างขึ้นอย่างไร เช่น ใครเป็นเจ้าของสื่อ ใครผลิต และผลิตภายใต้ข้อจำกัดใด ควรเชื่อหรือไม่ หรือมีค่านิยมอะไรแฝงมากับสื่อ นั้น พวกที่ผลิตหวังผลอะไรจากเรา ทักษะ “การใช้สื่ออย่างตื่นตัว” การใช้สื่ออย่างตื่นตัวนั้น ผู้รับสารจะต้องแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติม เข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร เข้าถึงสื่อที่หลากหลายและมีคุณภาพ และสามารถที่จะใช้ประโยชน์จากสื่อ โดยมีส่วนร่วมที่จะพัฒนาสื่อต่าง ๆ ให้ดีขึ้น เช่น การท้วงติงหรือร้องเรียนเมื่อพบสื่อที่ไม่เหมาะสม เรียกร้องสิทธิในฐานะผู้บริโภคสื่อ

2.4.3 ด้านการประเมินสื่อสังคมเรื่องเพศ จากผลการวิจัย พบว่า อยู่ในระดับมาก พบว่า สามารถตัดสินใจเชื่อหรือไม่เชื่อในเนื้อหาทางเพศบนสื่อสังคมได้อย่างมีวิจารณญาณหรือมีเหตุผล และ สามารถตัดสินใจคุณค่าของเนื้อหาทางเพศบนสื่อสังคมได้ สามารถเลือกรับเนื้อหาทางเพศบนสื่อสังคมที่มีประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น และสามารถปฏิเสธหรือปิดกั้นเนื้อหาทางเพศที่ไร้ประโยชน์หรือไม่สร้างสรรค์ มีการรับรู้และเข้าใจเนื้อหาทางเพศบนสื่อสังคมที่แอบแฝงมาในลักษณะต่าง ๆ และสามารถตัดสินใจความต้องการ ความเหมาะสม และคุณภาพของเนื้อหาทางเพศได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถใช้ประสบการณ์ในการตัดสินใจความต้องการเหมาะสมของเนื้อหาทางเพศบนสื่อสังคมได้ ในด้านความสามารถตัดสินใจความต้องการความเหมาะสมและคุณภาพของเนื้อหาทางเพศอย่างมีประสิทธิภาพ รับรู้และเข้าใจเนื้อหาทางเพศบนสื่อสังคมที่แอบแฝงมาในลักษณะต่าง ๆ และสามารถใช้ประสบการณ์ในการตัดสินใจความต้องการเหมาะสมของเนื้อหาทางเพศบนสื่อสังคมได้

ผลการวิจัยดังกล่าวนี้ มีความสอดคล้องกับ พรทิพย์ เย็นจะบก (2552, น.21-25) อธิบายองค์ความรู้การรู้ทันสื่อใน 4 ด้าน ว่า ในด้านมิติในการรับสื่อ เมื่อมีการเปิดรับสื่อต้องพยายามแยกความคิดและอารมณ์ออกจากกัน ไม่หลงเชื่อตามสิ่งที่สื่อชี้นำ ด้านการวิเคราะห์สื่อ มีความสามารถแยกองค์ประกอบในการนำเสนอของสื่อได้ เช่น รู้ว่าใครคือกลุ่มเป้าหมาย สิ่งที่สื่อนำเสนอมีผลกระทบต่อสังคม เศรษฐกิจและการเมืองอย่างไร สื่อมีรูปแบบการนำเสนออย่างไร ข้อมูลที่นำเสนอเป็นข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็นและการนำเสนอของสื่ออยู่ในกรอบของจรรยาบรรณหรือไม่ ด้านการประเมินค่าสื่อ เป็นการตัดสินใจ พิจารณาคุณภาพหรือคุณค่าของสื่อว่าสามารถทำให้เราเกิดความสนใจ ความพอใจ หรือทำให้หลงเชื่อโดยปราศจากการวิเคราะห์ และ ด้านการใช้สื่อให้เกิดประโยชน์ต้องรู้จักนำสิ่งที่ตนวิเคราะห์ไปใช้ในการวางแผนการใช้สื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เช่น การรู้จักส่งต่อข่าวสารที่มีประโยชน์ต่อสังคม การรู้จักเลือกข้อมูลอย่างถูกต้องเหมาะสมเพื่อใช้ในการผลิตข้อมูลข่าวสาร

2.4.4 ด้านการสร้างสรรคสื่อสังคมเรื่องเพศ จากผลการวิจัย พบว่า อยู่ในระดับมาก พบว่า สามารถนำเสนอเนื้อหาทางเพศบนสื่อสังคมบนพื้นฐานของความรับผิดชอบและจริยธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถใช้สื่อสังคม เช่น เฟซบุ๊ก ไลน์ ยูทูป ผลิตเนื้อหาทางเพศบนสื่อสังคมตามรูปแบบหรือเทคโนโลยีของสื่อได้อย่างเหมาะสม สามารถใช้สื่อสังคมให้คำแนะนำเพื่อนเกี่ยวกับเรื่องเพศได้อย่างเหมาะสม เช่น การสร้างความตระหนักในเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการป้องกันตนเองจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เป็นต้น สามารถเรียนรู้เนื้อหาทางเพศบนสื่อสังคมและนำมาใช้ประโยชน์กับตนเองได้

ผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับฐิยาพร กันดาธนวัฒน์ (2558) ศึกษาวิจัย เรื่อง “การรู้เท่าทันเรื่องเพศของวัยรุ่นในบริบทสังคมไทย” พบว่า การรู้เท่าทันเรื่องเพศ หมายถึง การที่บุคคลรับรู้ เข้าใจตนเองและผู้อื่น เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจและอารมณ์ ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติของช่วงวัย ยอมรับความหลากหลายของวิถีชีวิตทางเพศและสัมพันธ์ทางเพศ เรียนรู้เรื่องเพศอย่างเหมาะสม เลือกรับรู้สื่อ ข้อมูล ข่าวสาร จากแหล่งต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่อง เพศอย่างมีวิจารณญาณ รวมถึง ปฏิบัติตนอย่างถูกต้อง ดูแลสุขภาพทางเพศ รู้จักป้องกันตนเอง จากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย เห็นคุณค่าในตนเอง สามารถตัดสินใจอย่างมีสติ พร้อม รับผิดชอบ ผลที่ตามมา รวมทั้งจัดการกับปัญหาและปรับตัวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้ สำหรับคุณลักษณะของบุคคลที่มีการรู้เท่าทันเรื่องเพศในวัยรุ่น คือ ลักษณะของบุคคลที่แสดงออก เกี่ยวกับเรื่องเพศใน 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความรู้ ความเข้าใจ และความคิด ด้านการประยุกต์ ใช้งานรู้ ด้านความสามารถในการเผชิญปัญหา และด้านความสามารถในการปรับตัวพื้นที่ใน ส่วนแนวทางการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างการรู้เท่าทันเรื่องเพศจะเน้นการมีส่วนร่วมของวัยรุ่น เป็นหลัก โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กิจกรรมที่มุ่งเน้นพัฒนากระบวนการคิด และกิจกรรม ที่มุ่งเน้นพัฒนาทักษะในการสร้างสัมพันธ์และปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น และยังสอดคล้องกับ เอื้อจิต วิโรจน์ ไตรรัตน์ (2540) ที่ได้ศึกษา “เรื่องการรู้เท่าทันสื่อมีเดียลิตเตอร์เลชีของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาใน ประเทศไทย” ยืนยันคำกล่าวของ Potter ที่ว่าทุกคนมีความรู้เท่าทันสื่อในระดับหนึ่งแต่จะมีมากมีน้อยไม่ เท่ากัน โดยได้แบ่งความรู้เท่าทันสื่อ หรือ มีเดียลิตเตอร์เลชี ออกเป็น 4 ระดับตามระดับของความรู้ความคิด (Cognitive Level) คือ ระดับที่ 1 ความตระหนัก ระดับที่ 2 ความเข้าใจ (Comprehension) ระดับที่ 3 การวิเคราะห์ (Analyze) การตีความ (Interpret) และระดับที่ 4 การประเมิน (evaluation) การตัดสินใจ (judgment)

พนม คลีฉายา (2559) ศึกษาวิจัย เรื่อง การรู้เท่าทันสื่อดิจิทัลของนักเรียน มัธยม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรู้เท่าทันสื่อดิจิทัลในเนื้อหาด้านเพศโดยรวม 4 ด้าน อยู่ในระดับสูง มาก เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นกับตอนปลาย พบว่า นักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในด้านความสามารถ ในการเข้าถึง การทำความเข้าใจเนื้อหา ยกเว้นด้านการวิเคราะห์ ประเมินเนื้อหาและการ มีปฏิสัมพันธ์อย่างปลอดภัย ต่อเนื้อหาเท่านั้นที่คะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

อีกทั้ง ผลจากการวิจัยดังกล่าว มีความสอดคล้องกับองค์ความรู้การรู้ทันสื่อ ใน 4 ด้าน ซึ่ง พรทิพย์ เย็นจะบก (2552, น. 21-25) อธิบายว่า ในด้านมิติในการรับสื่อ เมื่อมีการ เปิดรับสื่อต้องพยายามแยกความคิดและอารมณ์ออกจากกัน ไม่หลงเชื่อตามสิ่งที่สื่อชี้นำ ด้านการ วิเคราะห์สื่อมีความสามารถแยกองค์ประกอบในการนำเสนอของสื่อได้ เช่น รู้ว่าใคร คือ

กลุ่มเป้าหมาย สิ่งที่น่าสนใจมีผลกระทบต่อสังคม เศรษฐกิจและการเมืองอย่างไร สื่อมีรูปแบบการนำเสนออย่างไร ข้อมูลที่น่าสนใจเป็นข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็น และการนำเสนอของสื่ออยู่ในกรอบของจรรยาบรรณหรือไม่ ด้านการประเมินค่าสื่อ เป็นการตัดสิน พิจารณาคุณภาพ หรือคุณค่าของสื่อ ว่าสามารถทำให้เราเกิดความสนใจ ความพอใจ หรือทำให้หลงเชื่อโดยปราศจากการวิเคราะห์ และด้านการใช้สื่อให้เกิดประโยชน์ ต้องรู้จักนำสิ่งที่ตนวิเคราะห์ไปใช้ในการวางแผนการใช้สื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เช่น การรู้จักส่งต่อข่าวสารที่มีประโยชน์ต่อสังคม การรู้จักเลือกข้อมูลอย่างถูกต้องเหมาะสมเพื่อใช้ในการผลิตข้อมูลข่าวสาร

2.5 ผลจากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

ลักษณะทางประชากรของนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน ผลการเรียน รายได้ ลักษณะการพักอาศัย และสถานภาพของครอบครัวที่แตกต่างกัน มีการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศต่างกัน

พบว่า นักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มี เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน ผลการเรียน และลักษณะการพักอาศัยแตกต่างกันจะมีการเท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศต่างกัน ส่วนนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มีรายได้ และสถานภาพของครอบครัวที่แตกต่างกัน จะมีการรู้เท่าทันสื่อ ที่ไม่แตกต่างกัน อธิบายได้ว่า ลักษณะทางประชากร หรือปัจจัยส่วนบุคคล มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม的开รับข่าวสาร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เดอร์เฟลอร์ (อ้างถึงใน กาญจนาน แก้วเทพ, 2541, น. 164-165) ที่อธิบายว่า ความแตกต่างของปัจเจกบุคคล สังคม และความสัมพันธ์ของกลุ่มสังคมย่อมส่งผลต่อพฤติกรรมที่แตกต่างกันของบุคคล และงานของ วีรพงษ์ พวงเล็ก (2557) ศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงเหตุของการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนอินเทอร์เน็ตที่มีต่อทัศนคติทางเพศของวัยรุ่น พบว่า วัยรุ่นที่มีเพศ รายได้ ระดับการศึกษา สาขาวิชา และผลการเรียน (GPA.) ที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

2.6 ผลจากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

พฤติกรรม的开รับเนื้อหาเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับการรู้เท่าทันสื่อสังคม เรื่องเพศของนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ในภาพรวม พบว่า พฤติกรรม的开รับเนื้อหาทางเพศจากสื่อสังคมมีความสัมพันธ์กับการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศของนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

เมื่อจำแนกรายข้อ พบว่า การเปิดรับเนื้อหาทางเพศจากสื่อสังคมในรูปแบบการใช้สื่อสังคม เช่น เฟซบุ๊ก, ไลน์ เพื่อหาเพื่อนหรือหาคู่ (แฟน) ไม่มีความสัมพันธ์กับการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศ นักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ การเปิดรับรูปภาพโป๊เปลือยหรือภาพลามกอนาจาร โป๊ หรือหนังโป๊ การดาวน์โหลดรูปภาพโป๊เปลือย หรือภาพลามกอนาจาร ดาวน์โหลดคลิป

โป้หรือหนังโป้ ส่งต่อรูปภาพหรือคลิปวิดีโอลามกอนาจาร สนทนาออนไลน์ โดยใช้โปรแกรมสนทนา เช่น ไลน์ ในการพูดคุยเรื่องเพศกับเพื่อน/คู่รักหรือแฟน อ่านการ์ตูนลามก, เรื่องเล่าทางเพศ หรือเรื่องราวประสบการณ์ทางเพศบนสื่อสังคม การรับชมการถ่ายทอดสดในลักษณะที่มีพฤติกรรมแสดงออกไปในทางลามกอนาจารผ่านสื่อสังคม หรือเล่นเกมลามกออนไลน์บนสื่อสังคม มีความสัมพันธ์แบบผกผันหรือในทิศทางตรงกันข้ามกับการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศ กล่าวคือ เมื่อนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เปิดรับเนื้อหาทางเพศจากสื่อสังคมดังกล่าวมากเท่าไรก็จะยิ่งมีการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศในทางที่ไม่เหมาะสมมากขึ้น หากมีการเปิดรับเนื้อหาทางเพศจากสื่อสังคมในรูปแบบดังกล่าวน้อย ก็จะมีการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศในทางที่ดีขึ้น หรือในทางที่เหมาะสมมากขึ้นนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับ สุภารัตน์ แก้วสุทธิ (2553) ที่พบว่า พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตไม่มีความสัมพันธ์กับการรู้เท่าทันสื่อ

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนาทักษะการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศ

ผลการวิจัยตามที่ได้สรุปและอภิปรายมาข้างต้น เป็นองค์ความรู้พื้นฐานสำหรับการแก้ปัญหา การรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศของนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และสามารถนำไปสู่ การพัฒนาการเรียนการสอนการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศ ควรมีสาระสำคัญสอดคล้องกับระดับ การรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศในแต่ละด้าน ดังนี้

1) ด้านการเข้าถึงสื่อสังคมเรื่องเพศ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่านักเรียนนักศึกษา ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีความสามารถแสวงหาเนื้อหาทางเพศบนสื่อสังคมสูงมาก ดังนั้น การสอนให้รู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศควรเน้นเทคนิคและทักษะความสามารถในการแสวงหา ข้อมูลข่าวสารหรือเนื้อหาเรื่องเพศที่เหมาะสมตามวัยที่ถูกต้อง

2) ด้านการวิเคราะห์สื่อสังคมเรื่องเพศ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่านักเรียน นักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สามารถบอกหรืออธิบายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์หลัก และ วัตถุประสงค์ที่แอบแฝงมากับเนื้อหาทางเพศบนสื่อสังคมได้อย่างถูกต้องครอบคลุมและครบถ้วน สูงมาก ดังนั้นการสอนให้รู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศ ควรเน้นเทคนิควิธีการวิเคราะห์ข้อมูลหรือ เนื้อหาเรื่องเพศที่ได้รับจากสื่อสังคม

3) ด้านการประเมินสื่อสังคมเรื่องเพศ พบว่า ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่านักเรียน นักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สามารถตัดสินใจเชื่อหรือไม่เชื่อในเนื้อหาทางเพศบนสื่อ

สังคมได้อย่างมีวิจารณญาณหรือมีเหตุผล และสามารถตัดสินคุณค่าของเนื้อหาทางเพศบนสื่อสังคมสูงมาก ดังนั้นควรเน้นเทคนิคและทักษะการประเมินสื่อสังคมเรื่องเพศเพื่อให้สามารถกล้าคิดกล้าตัดสินใจในทางที่ถูกต้องเหมาะสมได้

4) **ด้านการสร้างสรรค์สื่อสังคมเรื่องเพศ** ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่านักเรียนนักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สามารถนำเสนอเนื้อหาทางเพศบนสื่อสังคมบนพื้นฐานของความรับผิดชอบและจริยธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ สูงมาก ดังนั้นควรสอนเทคนิคและทักษะการผลิตสื่อในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อนำเสนอผ่านสังคมในรูปแบบที่เหมาะสมและสร้างสรรค์

ผลจากการวิจัยที่พบว่าความรู้ทันสื่อสังคมเรื่องเพศของนักเรียนนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยภาพรวมมีความรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากผลจากการวิจัยระบุว่า ผู้ตอบแบบสอบถามค่อนข้างจะเห็นด้วยว่าตนเองเป็นคนที่มีการรู้เท่าทันสื่อเรื่องเพศในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ตอบยังไม่แน่ใจว่าตนเองนั้นมีการรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศมากน้อยเพียงใด

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่า สถาบันการศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกำกับการติดตามและประเมินการใช้สื่อหรือเฟิร์วเวิลด์สื่อทั้งภาครัฐและเอกชน ควรนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปเป็นแนวทางในการวางแผนเพื่อการรณรงค์การให้ความสำคัญต่อการรู้ทันสื่อของนักเรียน นักศึกษา เด็กและเยาวชนในการใช้สื่อสังคม โดยมุ่งเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับการเลือกใช้สื่อและเนื้อหาที่ถูกต้องเหมาะสม โดยอาจทำการเผยแพร่ทั้งในสื่อสังคมในรูปแบบของคลิปวิดีโอ รวมถึงการจัดกิจกรรมในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั้งนี้ การรณรงค์ดังกล่าวจะเป็นการช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้เยาวชนมีความสามารถในการเข้าถึงสื่อ การรู้จักวิเคราะห์ ประเมินและสร้างสรรค์สื่อสังคมได้

1) สถาบันการศึกษาควรจัดทำหลักสูตรหรือวางแผนการเรียนการสอนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิธีการใช้สื่อสังคมได้อย่างรู้เท่าทันเรื่องเพศ และเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศที่เหมาะสมกับวัย ดังนี้

(1) การคิดวิเคราะห์ด้านเนื้อหา (แยกแยะข้อเท็จจริง-ความคิดเห็น) ความเข้าใจถึงข้อจำกัดและวิธีการใช้งานสื่อสังคมประเภทต่าง ๆ การใช้สื่อบนพื้นที่ส่วนตัวและพื้นที่สาธารณะ การรู้ทันสื่อสังคม เนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศที่เหมาะสมตามวัย และการนำเนื้อหาไปใช้ประโยชน์

(2) การใช้สื่ออย่างสร้างสรรค์ เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อตนเองและสังคม ได้แก่ การรู้ทันความต้องการของตนเอง (วัตถุประสงค์ในการใช้สื่อ) การรู้ทันอารมณ์ตนเอง ความสามารถในการควบคุมอารมณ์ของตนเองในการใช้สื่อความสามารถในการจัดการความขัดแย้ง

จากการใช้สื่อ รู้ทันบทบาทหน้าที่ตนเอง การรู้ตนเองว่า จะเลือกใช้ถ้อยคำ ภาษา และข้อความอย่างไรให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์กับบทบาทหน้าที่ของตนเอง

ทั้งนี้ การจัดการเรียนการสอนของนักเรียนนักศึกษาอาจจัดทำเป็นหลักสูตรเฉพาะสำหรับ “การรู้ทันสื่อสังคม” หรือ “การรู้เท่าทันเรื่องเพศในวัยรุ่น” โดยการสอดแทรกเนื้อหา รายวิชาและกิจกรรมเข้าไปในหลักสูตรหรือรายวิชาต่าง ๆ ทั้งหมดวิชาศึกษาทั่วไป วิชาพื้นฐาน เนื่องจากรูปแบบการเรียนการสอนในปัจจุบันจำเป็นต้องมีใช้สื่อสังคมเป็นแหล่งค้นคว้าข้อมูล การสร้างความเข้าใจและแนะแนวทางในการเลือกและนำข้อมูลไปใช้ได้ถูกต้อง เหมาะสม จะช่วยให้เด็กและเยาวชนเป็นผู้รู้เท่าทันสื่อสังคม และสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างเกราะป้องกันในการเลือกใช้สื่อทั้งในฐานะผู้ส่งสารและผู้รับสาร

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) เน้นเสริมทักษะในการใช้สื่อสังคมอย่างรู้เท่าทันสื่อ ในด้านการพิจารณาข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ เสริมทักษะในการคิดวิเคราะห์ ประเมิน และสร้างสรรค์สื่อสังคม เน้นเสริมทักษะในการจับประเด็นข้อมูลข่าวสารที่สำคัญและเป็นประโยชน์ ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้สื่อสังคมบนพื้นที่สาธารณะ การละเมิดสิทธิ์ส่วนบุคคล สร้างการมีส่วนร่วมในสื่อสังคมรูปแบบต่าง ๆ อย่างสร้างสรรค์ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติต่อไป

2) ควรพัฒนาเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพโดยศึกษาการพัฒนาเครื่องมือหรือแบบทดสอบ การรู้เท่าทันสื่อสังคมเรื่องเพศโดยใช้ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้เป็นพื้นฐานในการสร้างเครื่องมือคุณภาพและแบบทดสอบ

3) งานวิจัยนี้เน้นศึกษาเฉพาะนักเรียนนักศึกษาในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา ควรมีการศึกษาในกลุ่มระดับการศึกษาอื่นเพิ่มเติมเพื่อเปรียบเทียบผลการรู้ทันสื่อสังคมเรื่องเพศ เนื่องจากแต่ละระดับการศึกษาอาจมีบริบทในการศึกษาที่แตกต่างกัน